

[Hans Toft.]

i. Men vi skal heller ikke gøre det modsatte, nemlig belægge den med afgifter.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Med hensyn til anstrengelserne for at forhindre flere tyverier af våben fra både politiets og forsvarrets arsenaler vil jeg gerne bekræfte, at det er min mening, som jeg allerede har sagt, at tage dette spørgsmål op til forhandling med forsvarsministeren, for at vi kan finde en løsning, for så vidt angår de våben, der sorterer under forsvaret.

For så vidt angår våben, som sorterer under politiet, er der sket det nye, at en hel del stationer ikke længere har døgnvagt, og på disse steder kræves der nok en nyordning. Der er i forvejen indført meget skarpe regler for opbevaring af våben på disse steder, men vi vil tage spørgsmålet op til ny overvejelse for at finde ud af, om vi kan skærpe overvågningen dér.

Så vil jeg gerne med hensyn til de spørgsmål, som hr. Hans Toft efterlyste et svar på, nemlig først om forskelsbehandlingen af de forskellige foreninger, som har med skydning at gøre, sige, at loven giver fordele til skytter under De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger i modsætning til skytter tilsluttet Dansk Skytte Union. Efter loven skal alle sportsskytter, der privat ønsker at besidde et øvelsesvåben, imidlertid have våbentilladelse. Eneste undtagelse er, at skytter under De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger kan få lov til at opbevare rifler, der i sin tid er udlånt til denne organisation af forsvarsministeriet.

Endvidere er det rigtigt, at foreningerne under De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger uden tilladelse kan erhverve og opbevare øvelsesvåben, men denne særordning er begrundet i særlige historiske forudsætninger, og da tendensen i samfundet i dag snarere må gå i retning af øget kontrol med skydevåben, mener jeg ikke, at denne særordning bør udbygges.

Det vil nok føre for vidt, om jeg skulle til i detaljer at referere det, hr. Hans Toft sagde i sit første indlæg, og som jeg måske nok lidt for stramt karakteriserede ved at sammenligne det med dette idrætsblad. Men det mindede mig ærlig talt derom, og jeg kan huske, at jeg under første behandling sagde til hr. Hans Toft, at han skulle huske

på, hvad et tidligere agtet medlem af dette ting, hr. Aksel Larsen, havde sagt om, at man nok skulle holde fanen højt, men man skulle passe på, at den ikke blev løftet så højt, at man ikke kunne nå jorden. Jeg er ked af at konstatere, at min formaning dengang ikke har båret frugt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 83 stemmer mod 80; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes med 98 stemmer mod 61; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 1, med den foretagne ændring, ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling *vedtoges* uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af tinglysningsloven.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 130) findes i tidenden sp. 2493, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2113).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.